

PRIJSVRAAG N° 2

BIJBELSCHE NAMEN

't Was een mooie, schoone Augustusmorgen. In Evert, Dorus, Johan en Bram, — vier dikke vrienden, — heerschte een opgewonden stemming.

O, lang te voren reeds leefden ze alle vier in een roes, want 't was al een half jaar geleden, dat Dorus gezegd had: „In de vacantie moesten we een fietstocht naar Arnhem en de Veluwe maken; anders zien we niets van ons schoone Gelderland.” Ja, van zoo iets hadden de kameraden wel terug.

Eindelijk brak de lang verwachte dag aan. Al heel vroeg at het handige viertal een stevig ontbijt, waarna ieder aan 't werk toog voor de laatste voorbereidselen. Dorus, als oudste, was de leider, en de redenaar Johan natuurlijk kassier.

Om even over zessen sprongen onze vrienden op 't stalen ros.

„Wat zit er eigenlijk in dien zak, Jo?” brulde Bram.

„Appeltjes, erwten, andijvie, aardappelen, ossevleesch, en och nog zoo veel meer,” antwoordde Jo.

„Ja, dan zullen we zeldzaam lekker eten vanmiddag.”

Onder vroolijk gekout, met nu en dan een grapje, reden de snaken voort.

„O Bram!” riep Jo, na een korte stilte, „'t begint te regenen.”

„Komaan, wij zijn daar ongevoelig voor,” vond Dorus.

„Ja, ja,” dacht Bram, „onze fietsen misschien wel; ik anders in geen geval!” En zwiwend peddelde hij verder.

„Ben je humeurig, Bram? Ja, ik zie, dat er wat aan hapert,” sprak Johan nadenkend.

„Goed geraden, Jo! Helaas, er mankeert ook iets. 'k Vergat de limonade en had dadelijk moeten teruggaan. Er is nu niets meer aan te doen.”

„Ja, Bram,” zei Johan, „anders ben je dikwijls te bedachtzaam, maar je hebt zeker vannacht niet best geslapen. In naam van ons allen verklaar ik de zaak voor afgedaan.”

Zoek uit bovenstaand stukje alle verborgen Bijbelsche namen. Eén letter mag geen tweemaal worden gebruikt. Bijvoorbeeld: Mag aan het *hof* niemand spreken? De naam *Hofni* is hier verborgen.

Inzendingen vóór 1 Maart a.s. — Op de enveloppe schrijf men: Prijsvraag 2. En men adresseere: Redactie „Timotheüs”, Dunne Bierkade, Den Haag.

Als prijzen worden uitgelooft:

12 echt-Zilveren penhouders

(of zilveren zakpotlood met zelfvuller, naar verkiezing.)

GEDACHTEN

„Tijd is voor mij het voornaamste. Niemand kan mij een dag langer laten leven, en daarom moet ik iederen dag gebruiken en — zoo goed mogelijk gebruiken.”

L. PENNING

Neem mijn leven, laat het Heer,
Toegewijd zijn aan Uw eer!

FRANCIS HAVERGAL

Elk jaar een jaar jonger, elk jaar een jaar dichter
bij de eeuwige jeugd.

J. H. GUNNING

DE KAMPSTRIJD

In glanzend goud gloeit over winterpracht
het zonlicht in een tooverenden luister;
blij triumfeerend over nacht'lijk duister,
bindt het den strijd aan met de wintermacht.

In d' ijsgreep toont de strenge Vorst z'n kracht
en klinkt de aarde vast in boei en kluiser,
die, 't leven biddend, met een moe gefluister,
het sterven na, op de bevrijding wacht.

Een zware kampstrijd om de wereldmacht,
een felle worst'ling tusschen dood en leven,
straks is 't de zon, die overwinning bracht. —

Een zware kampstrijd ook om ons geslacht.
Wie kan alleen de eeuw'ge zege geven?
Gij, Christus Triumfator, door Uw macht!

H. W. A.

OPSCRIFTEN OP UURWERKEN

Zoo lang uw levenstijd moog' duren,
Dat is mijn bede,
Wijz' u deez' klok gezegende uren
En welbestede.

Una ex his hora mortis.
(Eén van deze is uw sterfuur.)

Laat iedere klokslag ons toeroepen:
„Zondig voortaan niet meer!”

Naar een foto van B. Kok, Zwolle.

8024